

over resten af Indien, hvis vi siger, at nu droser vi ned på den bistand, I får i øjeblikket, fordi I nægter at tage de seks indiske statsborgere hjem? Ja, det skal vi sige til dem. Og skal jeg sige, hvad resultatet vil blive? Dagen efter, at vi har sagt det, modtager de deres seks statsborgere.

Indien har et indbyggertal på 500 millioner mennesker, og seks af dem har søgt til Danmark, hvor de er blevet behandlet efter alle lovens regler. Men de har altså ikke fået opholdstilladelse i Danmark, og derfor er de blevet udvist af de danske myndigheder, men Indien nægter at modtage dem, selv om det årligt får 232 mio. kr. i ulandshjælp. Men da jeg er sikker på, at Indien gerne vil bevare de 232 mio. kr., som der er god brug for i Indien, vil det da ende med at modtage de seks, som det drejer sig om. For vi er da til grin, hvis et land, som vi støtter og gerne vil hjælpe, fordi vi mener, at det har behov for støtte, samtidig bryder alle normale moralske spilleregler. Det er da at være til grin for sine egne penge.

Så spørger hr. Søren Søndergaard, om vi har aftaler med nogen af landene ude i verden.

Nej, det har vi ikke. Men det ønsker vi at få.

Og så spørger hr. Søren Søndergaard, om jeg har siddet og sovet ovre hos indenrigsministeren – altså den tidligere indenrigsminister, selvfølgelig.

Nej, det har jeg ikke, selv om jeg såmænd indimellem havde lyst til det. Men i forbindelse med sagen om kosovoalbanerne vil jeg godt fastslå, at vi under ingen omstændigheder, hverken når det drejer sig om kosovo-albanere, somaliere eller andre, som er blevet behandlet efter de danske regler, men har fået afslag, fordi de faktisk ikke er flygtninge, ønsker, at de ender med at få livsvarig opholdstilladelse i Danmark. Det er vores grundlæggende holdning, og derfor kunne vi heller ikke være med til at give kosovo-albanerne livsvarigt ophold efter 2 år, sådan som flertallet ønskede at de fik, for det skulle de ikke have haft, men de skulle selvfølgelig have været behandlet ordentligt, indtil den dag, hvor de kunne sendes hjem. Men livsvarigt ophold, når man er udvist af Danmark – nej!

Og så endelig til hr. Tom Behnke, der spørger om det nationale kompromis, som den tidligere statsminister har sagt kunne være en idé – nu kan jeg ikke se, hvor hr. Tom Behnke er, nå, helt dernede:

Vi vil godt være med til et nationalt kompromis, hvis man stort set følger det, som De Konservative og Venstre i fællesskab har lagt frem. Og lad os så sige, at man kun vil være med til 99 pct. af det; så er vi måske også med, men ellers vil vi ikke indgå en aftale, som binder os i de næste 3, 4 eller 5 år. For vi regner med at være i regering om et halvt år, og så vil vi gennemføre den politik, som vi har fremlagt her i Folketinget, til punkt og prikke.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Hr. Helge Adam Møller er et omvandrede bevis for, at man meget let kan komme i Folketinget og være her i adskillige år og alligevel være hamrende naiv. Så tak for det!

Men jeg lagde mærke til, at i en af sine korte bemærkninger til hr. Thulesen Dahl var hr. Helge Adam Møller inde på en moralsk forpligtelse; men det var altså kun en moralsk forpligtelse den ene vej, for udlandet, for de lande, der skal modtage deres egne statsborgere, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om hr. Helge Adam Møller også vil forholde sig til begeben moralsk forpligtelse for et land som Danmark, når det kommer til bevarelse af de humanistiske principper.

Jeg ved godt, at hr. Helge Adam Møller ofte omtaler de humanistiske principper med ordet »pladder« foran, men kan vi ikke få et seriøst ment bud på, hvad der ligger i begrebet moralsk forpligtelse for et land som Danmark ikke blot til at behandle sine egne statsborgere ordentligt og sørge for en ordentlig social velfærd for dem – og naturligvis modtage danske statsborgere, der kommer tilbage hertil efter at have været i det land, de kommer fra – men altså også til at behandle de mennesker ordentligt, der søger tilflugt i Danmark på grund af forfølgelse og undertrykkelse andre steder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var jo tankevækkende at høre hr. Helge Adam Møllers og Det Konservative Folkepartis forståelse af, hvad et kompromis er. Det er nemlig, at de får gennemført 99 pct. af deres politik. Det er tankevækkende!

Men jeg forstår godt, at hr. Helge Adam Møller ikke gik dybere ind i eksemplet med Eksjugoslavien – flygtningene fra Serbien-Montenegro og først og fremmest fra Kosovoregionen – for det er jo et meget sort kapitel, at folk, der